

DR. STRAUSS

JEB KĀPĒC MŪSDIENĀS IR ŠĀDA VEIDA PRAVIEŠI?

Saņēmis un uzrakstījis JAKOBS LORBERS

Dr. Strauss jeb kādēļ mūsdienās ir šāda veida pravieši?

Saņēmis un uzrakstījis JAKOBS LORBERS

Tulkots Rīga, 2006

Interneta izdevums: Rīgā, 2006. gadā

Garīgums.lv

Šo grāmatiņu varat lejuplādēt lapā www.garigums.lv
E-pasts garigums@gmail.com

DR. STRAUSS

VAI KĀDĒĻ MŪSDIENĀS IR ŠĀDA VEIDA PRAVIEŠI?

Viss šis darbs „Dr. Strauss“ ir veltīts „Antikristam“ — viņa namam, viņa dzīvei un darbības veidam. Patiesi, tas atver acis, un nemaz nav tas, ko jūs sagaidāt. — Izdevējs.

Saņēmis un pierakstījis JAKOBS LORBERS

I — 1848. GADA 18. JANVĀRĪ.

Redziet, vispirms ir svarīgi zināt, kas ir tas cilvēks, un mūsu uzdevums ir definēt Manas grāmatas (Bībeles — izd.) attiecīgos tekstus vēl tiešāk, par ko tas pats cilvēks savukārt apvainojas un tādēļ pūlas pierādīt Manu Vārdu nedievišķu izcelsmi.

Manā Grāmatā, protams, ir liels daudzums dažāda veida tekstu, kurus cilvēki lieto kā ieročus pret Mani. Mēs apmierināsimies ar tiem tekstiem, kuri jau ir sagatavoti, lai novērtētu mūsu oponenta raksturu un līdz ar to arī viņa lielo kļūdu.

Bet jūs jautājat: „Kas ir Strauss? Kādēļ viņš tā dara?“ Tad ievērojiet labi, Es jums to tūlīt pastāstīšu.

Strauss ir mūsdienu un pasaules pravietis. Viņš ir celtniecības meistars, kas uz pasaules plūstošajām smiltīm grib uzcelt varenu, lielu ēku no dārgiem akmeņiem, ēku, kas pastāvētu mūžīgi; bet cik liela pretruna, cik varena muļķība tā ir, to ļoti skaidri parādīs attiecīgie teksti. Tas vīrs strādās kā nemākulis, tad atjēgsies un aptvers savu bezjēdzību; kad nāks lietus un vēji, tad viņa krāšņā ēka sāks grimt! Tad daudzi meklētāji atradīs dārgos akmeņus smiltīs, tie pacels tos, uznesīs uz klintīm un no šiem pieejamajiem dārgajiem akmeņiem Manā vadībā uzcels viskrāšņākos namus, kas izturēs visas laika vētras mūžībā.

Redziet! Strausam, vienam no lielākajiem Mana Vārda pretiniekiem, bija jānāk, lai notiktu cīņa pret Manas Svētās Svētnīcas ikvienu vismazāko kaktiņu, un, lai tiktu novilkta visgalējākā nakts robežlīnija, lai visa eruditā pasaule saskatītu, cik plašs ir viņu pašzināšanu apvārsnis un lai tad tie nožēlā teiktu burtiski tā: „Tik tālu un vairs ne par mata tiesu tālāk!“ — Tādēļ Strauss ir absolūti nepieciešams pravietis! —

Bet uz šī pravieša plūstošajām smiltīm jau atrodas diezgan daudzi dārgakmeņu meklētāji, un jau viena cita, gandrīz pabeigta ēka stāv uz stingras klints! Tādēļ mēs atstājam šo vīru viņa paša sfērā; viņš mums ir svarīgs, jo viņš sēj nakts sēklas. Šīs nezāles tiks savāktas un sadedzinātas mūsu laukos, un to pelni vislabdarīgākā veidā darīs tos auglīgus.

Cerams, tagad jūs zināt, kas ir Strauss? Un kādēļ viņš dara tādas lietas. Un tādēļ, ka tagad jūs to zināt, nedusmojieties uz viņu. Jo pat viņš ir strādnieks Manā labā un tādā veidā viņam ir jābūt! Saprotiet to labi! Āmen!

II — 20. JANVĀRIS, 1843.

Un tad Tas Kungs atvēra ēzeļu mātes muti, un tā sacīja Bileāmam: “Ko es esmu tev darījusi, ka tu mani esi trīs reizes sitis?” Un Bileāms sacīja ēzeļu mātei: “Tāpēc ka tu mani esi kaitinājusi! Ja man būtu bijis zobens rokā, es tevi nokautu!” Tad ēzeļu māte sacīja Bileāmam: “Vai es neesmu tava ēzeļu māte, uz kuras tu esi jājis savu laiciņu līdz šai dienai? Vai tas ir bijis mans ieradums tev tā darīt?” Viņš teica: “Nē.” — 4. Mozus 22:28–30.

Kam gribētos nosodīt šo ainu? Kas ir pravietis Bileāms? Un kas bija viņa allaž labprātīgais nesējs ēzelis?

Cik skaidri tas ir redzams ikvienai acij, un tomēr neviens negrib to pazīt! Redziet, Bileāms attēlo visu vienaldzīgo (neieinteresēto), materiālo, miesīgo pasaules erudīciju, un ēzelis — Dabu, uz kuras jā visi erudīti. Šis nastu nesējs lops ir allaž pacietīgs, kamēr intelektuāļi jā uz tā savu pasaulīgo un dabīgo, indiferento iemeslu dēļ. Taču, kad viņi uzdrošinās ieceļot ar šo nastu lopu necienīgi iekšējā garīgajā Svētajā Svētīcā, šis ēzelis kļūst iecirtīgs, un, kad viņi pūlas pārvarēt to ar spēku, tad reiz ēzelis atvērs savu muti un teiks: „Ko es jums sliktu esmu darījis, ka jūs nežēlīgi apejaties ar mani un gribat izspiest no manis neiespējamo? Jūs varat mani salauzt, varat mani saraustīt atomos, bet jūs mani nedabūsiet uz priekšu ne par mata platumu; jo jūsu priekšā stāvu nevis es, bet gan Dieva Spēks, un Tas neļauj jums virzīties tālāk, jo jūs darāt to, kas ir pret Viņa Dievišķo un mūžīgo kārtību!“

Vai varbūt tā nav? Ko dara Strauss jeb mūsdienu visreālākais pravietis Bileāms? Tas tikai jā uz sava ēzeļa, lai visur manā tautā saceltu aizdomas pret Mani. Viņš grib nastu nesēju lopu — dabīgo Zemi, piespiest kalpot sev, iznīcinot Manas Atklāsmes un Mani. Bet, parasti pacietīgais nastu lops tam saka: „Tik tālu, un ne par matu tālāk. Vienmēr, kad jūs sludināsiet Dieva Godu, jūsu acis būs atvērtas, un jūsu nastu lops vedīs jūs visur, kur jūs gribēsiet, jo no dzīvnieka muguras jūs runāsiet Dieva Vārdu un pasludināsiet Viņa Godu.“

Bileāms saprata savu nastu nesēju, bet Strauss, lielais intelektuālis, to vēl nesaprot. — Un viņš nesapratīs to tik ilgi, kamēr paliks vienaldzīgs, miesīgs zirgu vīrs, remdens burta kalps; ja viņš ņemtu vērā, ka Daba glabā sevī vēl pilnīgi cita rakstura spēkus, kurus nevar atklāt neviena ārēja forma, jādāmā, viņam kļūtu skaidrs, ka aiz Dieva Vārda burta noteikti ir jāatrodas aizzīmogotam vēl kam citam, nekā viņam vienīgi pierādāmā mirusī forma! Taču Es domāju, ka pat viņam pienāks laiks, kad viņš sapratīs savu spītīgo nastu nesēju dzīvnieku līdzīgi Bileāmam. Vai tagad jūs to saprotat?

Toreiz Jozua lūdza To Kungu, tai dienā, kad Tas Kungs nodeva amoriešus Israēla bērnu rokās, un viņš izsaucās Israēla bērnu priekšā: „Saule, apstājies pār Gibeonu un tu, mēnesi, pār Ajalonas ieleju!” Tad saule palika mierā, un mēness apstājās, kamēr tauta atriebās saviem ienaidniekiem. Vai tas nav rakstīts Varoņu grāmatā? Tiešām, saule palika debesu vidū stāvēt un nesteidzās noiet veselu dienu. Un nebija nevienas citas dienas tādas kā šī, salīdzinot ar iepriekšējām un arī ar nākamajām, kurā Tas Kungs tā būtu paklausījis cilvēka balsu lūgumu, jo Tas Kungs karoja Israēla labā. — Jozua 10:12–14.

Ja vien daži intelektuāļi prastu labāk apieties ar Bileāma ēzeli, tad tas pacietīgais nastu lopiņš noteikti, runājot pavisam saprotami un skaidri, dotu tiem pareizo informāciju; bet šis dzīvnieks tagad saņem visrupjākos sitienus ar nūju no vistrulākā pravieša un kļūst pat ietiepīgs un stūrgalvīgs un drīzāk ļaus sevi ar nūju sasist līdz nāvei, nekā atvērs savus žokļus.

Bet Es jautāju: „Kas ir radījis Sauli, Mēnesi un Zemi? Kas tiem ir devis kustību? Kas debesu ķermeņos ielika visus likumus? Došu jums piemēru. Tehniķa darbnīcā ienāca vismācītākais pravietis. Tehniķis tikko pravietim nezināmā veidā uz zināmu laiciņu bija apstādinājis astronomiskā pulksteņa svārstu. Te Es domāju, nekas nevar būt muļķīgāks, kā, ja izglītais pravietis tagad teiktu tehniķim: draugs, kā tu to vari izdarīt — apstādināt kustīgo svārstu, kad tas pastāvīgi kustas, ja tu visnoslēpumainākajā veidā pieskaries pie visklusākā mehānisma, un man pilnīgi neizskaidrojamā veidā kustīgo svārstu apstādini?

Kādu atbildi tehniķis varētu dot šādam visu zināt gribošam intelektuālim? Īpaši, ja tas gribētu ar tehniķi apspriest mehānismu darbības principus, jo tehniķis bija izglītotā vīra priekšā veicis tam pilnīgi neizprotamu triku, apstādinādams svārstu. Tehniķis vai nu līdzjūtīgi pažēlotu izglīto vīru, vai arī parādītu tam durvis.

Un Es domāju, ka tikpat labi, cik tehniķis zina savu darbu, tāpat zinu Savējo arī Es, un tādēļ Es itin labi varu ķerties pie Saules un tai pat laikā ap to svārstošos Zemi uz kādu laiku nolikt miera stāvoklī tā, ka tādēļ nevienas citas radības vadība netiktu ne mazākajā mērā traucētas.

14. pantā stāv rakstīts: „Un nebija nevienas citas dienas tādas kā šī, salīdzinot ar iepriekšējām un arī ar nākamajām, kurā Tas Kungs tā būtu paklausījis cilvēka balsu lūgumu, jo Tas Kungs karoja Israēla labā.”

Vai tas nenozīmē — ja Kungs Savā radībā ar debesu ķermeņiem nolikto kārtību rīkojās tā, ka cilvēka patika bija pilnīgā neziņā par par Viņa rīcības būtību, tad ar to Viņš, visiespējamākais, izpildīja tādas personas lūgumu, kura pati nezināja, ko tā runā. Bet, Es domāju, ja jaunais Bileāms no Maniem Vārdiem spēj mērīt Visumu tik ļoti Man par sliktu, tad jau viņš varētu izmērīt arī to, ko Es viņam tikko esmu parādījis! Protams, viņš to varētu darīt; bet viņa nastu nesējs lops ir kļuvis spītīgs, un tādēļ viņš arī ir akls Manā sfērā. Tomēr „Saule“ attēlo arī Gudrību un „Mēness“ — Mīlestību! Tikai Strauss viens pats pazīst visu garīgumu; tādēļ mēs arī gribam aiztaupīt viņam šo tekstu iekšējo nozīmi. Arī jūs — saprotiet šo labi, un arī burtiskajā nozīmē! Āmen!

IV — 23. JANVĀRĪ, 1843

Runā jel, tautai dzirdot, lai ikviens vīrs no sava kaimiņa un ikviena sieva no savas kaimiņienes prasā sudraba un zelta lietas. — 2. Mozus 11:2

Tas Kungs noskaņoja ēģiptiešus labvēlīgi, ka tie viņiem deva; un viņi aplaupīja ēģiptiešus. — 2. Mozus 12:36

Pajautāsim skolotajam vīram, kas ir devis tiesības imperatoriem un karaļiem prasīt nodokļus no saviem padotajiem un priesteriem — desmito tiesu? Kādēļ taisnam pilsonim ir jādod imperatoram, kas tam pienākas un un Dievam — kas pienākas Viņam? Kādēļ tiek teikts: esi paklausīgs pasaules varām, ja nekur neeksistē cita vara, kā vienīgi — Dieva? Un protams, ja šāda vara kādam ir dota, tad to patiešām ir devis Dievs, lai arī tā būtu iegūta šādā vai citādā ceļā. Kā gan tagad cilvēkus tas var ievest maldos? Es domāju — ko Kungs ir darījis un dara, tas ir pavisam labi darīts, jo Kungs ir noteikti Vispilnīgākais Kungs, un tādēļ Viņš ir vispilnīgākais visa pareizā Iemiesojums visās lietās un visā Savā Radībā. Vai cilvēkam būtu kas iebilstams arī pret šo?

Tā viens kaimiņš pavēstīja otram: „Draugs, es turpmāk ik gadus pieprasu no tevis vienu trešo daļu ražas“. Ko, visticamākais, uzrunātais kaimiņš atbildēs otram? Es jums saku, viņš prasītāju uzņems satracināts un ar riebumu un nopietni prasīs tam, kas viņam ir devis tiesības tā ko prasīt. Un uzrunātais tiks kaimiņam pazust no viņa acīm, ja tas negrib, lai viņu galīgi iznīcina.

Kad monarhs izdod dekrētu, kas skan sekojoši: „Katram manam pavalstniekam turpmāk būs jānodod man puse no ražas. Katrs, kas tam pretosies, tiks uzlūkots kā sacēlies pret mani. Kas nebūs no devis savu daļu, bet tam vēl piederēs māja un īpašums, tam tie tiks atņemti, lai es dabūtu man pienākošos daļu“. Kādēļ tagad pavalstnieks nerunās tā, kā viņš runāja ar savu kaimiņu? Jūs teiksiet — tāpēc, ka prasītājs bija varenais zemes ķēniņš. Labi, ja ķēniņma ir tiesības sava paša varā uzlikt pavalstniekiem pārmērīgus nodokļus un nevienam nav drosmes viņam aizrādīt līdzīgi augstākminētajam kaimiņam, tikai brālīgā un cilvēcīgā veidā, ka ir acīmredzami negodīgi vienmēr gribēt ievākt ražu tur, kur neesi sējis nevienu graudiņu. Uz to Es jums saku, ka visu lietu Radītājam tad drīzāk jau būtu tiesības teikt Izraēliešiem, lai tie ņemtu zeltu un sudrabu no augsta gara Ēģiptiešiem, kuru labā tiem agrāk ilgu laiku bija vajadzējis rauties melnās miesās. Un, vēl jo vairāk — pavēlniekiem ir tiesības izlaupīt uzvarēto pilsētu. Tādēļ ļaujiet tam cilvēkam pašam labāk izpētīt Manas mūžīgās Dvēseļu tiesības un tikai tad sākt iztiesāt, vai Mani Baušļi ir Dievišķi vai nav tādi. Bet te Es atzīmēšu, ka zelta un sudraba trauki nozīmē jau kaut ko pavisam citu; tikai tas nav domāts mūsu vīram. Viņam pienākas vienīgi burta zobens. Āmen!

V — 25. JANVĀRĪ, 1843.

Jo tie ir viltus apustuļi un viltīgi strādnieki, izlikdamies par Kristus apustuļiem. Nav arī brīnums; jo pats sātans izliekas par gaismas eņģeli. Tad arī nav nekas sevišķs, ka viņa kalpi izliekas par taisnības kalpiem; to gals būs tāds kā viņu darbi. — 2. Korintiešiem 11:13–15.

Redziet, īsi teikts — ir labi teikts! Visi Strausi, visi pašlabumu meklējošie priesteri, jo augstāka pasaules ranga, jo vairāk sagandētie — no faktiski jebkādam konfesijām — tie visi sava savtīguma dēļ, valdīšanas, kundzības un likumdošanas tiesību dēļ tādi pakaļ-apustuļi un ļoti nodevīgi strādnieki Manā vīna kalnā vien ir. Pat, ja no ārpuses viņi notēlo sevi kā Manus apustuļus, tad tomēr viņi nav nekas vairāk, kā plēsīgi vilki aitu kažokos, vai precīzāk attēlojot, viņi ir Sātans, kas drošāka laupījuma dēļ ārēji izliekas par mūžīgās gaismas eņģeļiem, un tad vairs nav jābrīnās, kādēļ šīs sfēras kalpotāji valda un īsteno savu tiesu tāpat, kā viņu meistari. Bet Es jums saku: „Viņu raža tiks svērta no viņu pašu darbiem!“ Tomēr, kurš ir labākais no šī trio? Redziet, Strausi patiesībā ir labāki, nekā priesteri un likumdevēji, jo visi Strausi neprasa neko par savu gaismu un pastrādātajiem sagandējumiem, kamēr citi vēl prasa par to pašu visvarenākās nodevas!

Kas dara sliktu, to nesaskatot, ir akls aklā vadonis, un viņa tiesa būs mērena. Taču, kas grib būt redzīgais, un ievada savu aklo drupās, to nogalē un piedevām nolaupa tā niecīgo īpašumu, vai tāds patiešām nav atbaidošs Sātans? Es domāju, ka šis mazais brīdinājums būs jums pietiekams, jo ir viegli saprast, kā Es to esmu domājis. Ak priesterība, ak Tiesa! Jūs pasaules tuvā gala laika lielā nelaime un posts! Svaros jūs nosvērsieties smagi! Āmen!

VI — 26. JANVĀRĪ, 1843.

Tad Viņa brāļi sacīja Viņam: "Aizej no šejienes un ej uz Jūdeju, lai arī Tavi mācekļi redz Tavus darbus, ko Tu dari. Jo neviens neko nedara slepenībā, ja Viņš grib kļūt pazīstams. Ja Tu to gribi, rādies pasaulei." Jo pat Viņa brāļi neticēja Viņam. — Jāņa 7:3–5

Tas būs derīgi Dr. Strausa pravietībai.

Redziet, ja Kungs nerikojas pēc cilvēces prāta, bet labāk teikt — absurduma, tad neviens Viņam netic. Vai tagad brāļi nesaka biežāk, kā Manās dienās: „Ej prom no šejienes, ej uz Jūdeju, lai arī Tavi brāļi varētu redzēt darbus, kurus Tu dari! Kurš strādā noslēpies, ja grib kļūt pazīstams atklātībā? Bet Tu tā dari, tādēļ ej un rādies pasaulei, lai arī Tavi mācekļi varētu Tev ticēt!“ Kas ir brāļi? — Ikviens, kas tic Man un dzird Manu Vārdu, ir Mans brālis, jo tieši tādēļ Es pieņemu Cilvēka veidolu un gribēju piedzimt no cilvēka, lai tad no cilvēces un tā iemesla dēļ varētu atkal piedzimt katrā atsevišķā cilvēkā.

Bet vai šie brāļi tic Man pilnīgi? Nē, tie netic! Bet kādēļ tie netic? Tādēļ, ka Es kā Dievs un kā Radītājs gribēju būt viņiem īsts Brālis, bet kā tāds nerikojos pēc viņu absurdajām prasībām, un nevaru to darīt, jo Es esmu augstākā Zināšana no Mūžības.

Tad ko brāļi prasa no Manis? Viņi prasa, lai Es kā Dievs atklātos un manifestētos visu pasaules cilvēkiem! Bet, ja Es to nedaru, viņi Man netic un saka: „Kāda vajadzība mums ir pēc tāda Dieva, kas neuzdrošinās parādīties dienas gaismā un pastāvīgi atraujas, kā lapsa medībās? Vai visi cilvēki nav Viņa radījumi? Tad kādēļ Viņš nodarbojas tikai ar dažiem atsevišķiem, bet neizrāda nekādu cieņu visam kopumam? Kādēļ Viņš neiet pie varenajiem, pie augstajiem priesteriem, kurus līdz šim Viņš ir pacietis Savā pārpilnībā, bet tā vietā ložņā apkārt kā Timors pa noslēpumainām vietām un slēpņiem, un „zvejniekus“ un visādus citādus dīkdieņus padara par Saviem draugiem un brāļiem, ar kuriem Viņš grib kopā strādāt? Bet tos, kurus Viņš zibeņos, pērkona grāvienos un ar zemestrīci caur Mozus Bauslibu padarīja par Saviem kalpiem, tagad Viņš atstāj malā un noniecina tos, lamājas pār tiem un izvairās no tiem, kur vien var“?

Redziet, tas ir vecs pārmetums Man, un Strauss, kopā ar visu neticīgo pasauli, pastāvīgi pārmet Man vienu un to pašu, un tomēr Es nemainīšos! Vai jums tas neliekas dīvaini, ka nabaga bezgodis uzdrošinās vairāk pret Mani, nekā respektējamie pasaules cilvēki, kas ir īstais pasaules gods un pretošanās paraugs. Vai nav dīvaini, ka Marija Magdalēna uzdrošinājās daudz vairāk, nekā kautrīgās vastāliešu jaunavas? Jā, protams, ir vēl daudz tādu ačgārnību, — bet kas gan var aizrakties līdz skaidrībai, vai drosmīgāks attiecībā ar Mani ir bērns, vai skolotais Strauss? Es esmu tāds, un neesmu citāds. Kam es liekos nepieņemams, lai tas mēģina Mani izmainīt, ja var, taču Es mūžīgi palikšu tāds, kāds Es esmu. Kādēļ gan? Jo Man tā patik vislabāk. Lai katrs Strauss labāk saprot to! Āmen.

VII — 27. JANVĀRĪ, 1843.

Pasaule un laika gars. Daniēla grāmatas 11 un 12. nodaļa, laiku beigas, Antikrists

Viņš neievēros arī savu tēvu dievus, nedz to, ko sievas iemīlojušas[A], nedz kādu citu dievu, bet pacelsies iedomībā pāri par visiem. Visu to vietā viņš cienīs piļu un cietokšņu dievu un vienu tādu dievu, ko nepazīna viņa tēvi, viņš godās to ar zeltu, sudrabu, ar dārgakmeņiem un ar citām dārgām mantām.

— Daniēla 11:37,38.

Arī šeit mēs izteiksimies īsi un ar nedaudz vārdiem parādīsim, kas ir matērija, kas ir karalis un kas ir dievs „Ma'ozim“.

Karalis ir pasaule, bet dievs Ma'ozim ir tā sauktais laika gars. Kā tā? Es jums to pateikšu. Klausieties uzmanīgi un spriediet paši, vai tā ir, vai nav. Paskatieties uz mūsdienu cilvēces dievu! Es jums saku, ka pat augstākie priesteri nav bez sudraba un zelta. Un kā ir ar vēlmi pēc sievietes? Pasakiet, kurai vēl dievbijīgai, tikumīgai, un tajā pat laikā itin pievilcīgai, pat glītai jaunavai bez naudas ir vēl kāda vērtība pasaules acīs? Kas ņems nabaga palaistuvi sev par sievu? Ja viņa gribēs ielaisties netiklībā, viņai tiks samaksāts par gulēšanu kailai. Bet, ja aiz mīlestības pret Mani viņa tam nepiekrītīs, viņu uzskatīs par traku un nicināmu pasaules acīs.

Vai tagad jūs saprotat, ka ka karalis ir aprakstīts pareizi, un viņa dievs — laika gars — māca tam meklēt zeltu, sudrabu, dārgakmeņus un citas monētveida lietas un at tām viņu godināt. Kādas tad ir šī dieva īpašības?

Norāde ir jau viņa vārdā „Ma'ozim“, kas ir aizspriedumainība, patmīlība, savtība un slava, spožums, kundzība, augstprātība un necieņa pret visu, kas ir pretējs patmīlībai. Vai pazīstat šo dievu? Redziet, tas burtiski tagad ir jūsu acu priekšā!

Jūs sakāt — jā, Kungs, patiesi uz mata tāds viņš tagad ir mūsu acu priekšā, bet kāds gan ir sakars Strausam ar Ma'ozimu?

Es jums saku, viņam ir daudz kā kopēja, jo no vienas puses viņš personificē šo dievu, bet no otras puses — pašreizējo augsto priesterību, un patiesi, bez izņēmumiem visā pasaulē.

Strauss noliedz kristietību ar saviem rakstiem, bet augstā priesterība to noliedz ar saviem darbiem. Strauss pārdod savus rakstus jeb Ne-Kristu par naudu, bet priesterība dara visu Kristum naudas dēļ, par naudu. Bez naudas un bez pasaules atzinības Kristum būtu izdarīts ļoti maz. Ja Strauss nebūtu uzrakstījis savu Ne-Kristu, viņš nebūtu saņēmis tik daudz naudas. Tādēļ — Kristus vai Ne-Kristus — viss ir viens, ja tikai tas ienes naudu. Vienu vai otru — cilvēks naudas dēļ var darīt Viņam jebko. Nu jūs redzat, ka šāds Kristus vai Ne-Kristus ir personificēts Ma'ozim vai visintīmākais, visieکشējākais Antikrists. Tagad, Es tiešām domāju, jūs beidzot uz ilgu laiku sapratīsiet šo lietu, un arī sapratīsiet, kāpēc šeit 11. nodaļa tik cieši sader kopā ar 12. — kā nakts ar dienu, un jūs redzēsiet atklātu visu augsto noslēpumu. To visu ievērot un saprast varētu būt jūsu vēlēšanās. Amen!

28. JANVĀRĪ, 1843.

Tagad pieraksti citu īsu epilogu Dr. Strausam:

Jūs neesat vēl pilnīgi skaidrībā par apgalvojuma par tieksmi pēc sievietēm nozīmi Daniēla darbā un jūs sakāt: „Kāds tam ir sakars ar Dr. Strausu?“ Es jums saku — ļoti liels! Kādā veidā? To tūlīt apskatīsim. Jūs saskatāt Strausu jeb Ne-Kristu nemateriālajā. Bet tagad jums ir patiesais Kristus. Un ko Viņš jums saka? Jūs sakāt — patiesais Kristus māca: „Pāri visam meklējiet Debesu Valstību un tās taisnību (kas ir mīlestība), un jums tiks par velti piemestas visas pārējās lietas; neraizējieties par nākamo dienu un nevaicāriet, ko jūs ēdīsiet un ko vilksiet mugurā, jo pēc visa tā dzenas tikai pagāni. Skatieties uz putniem debesīs — ne tie sēj, ne krāj šķūņos, bet Svētais Tēvs tos baro! Uzlūkojiet lilijas uz lauka — ne tās vērpj, ne auž, un tomēr pat Salomons savā karaliskajā tērpā nebija ģērbts jaukāk, kā kāda no tām“.

Jūs esat Man labi atbildējuši, bet tagad sakiet Man, kādas ir attiecības starp patieso Kristu un mūsdienu industriju kopumā. Jūs sakāt: „Ak, kungs, šī situācija ir līdzīga kā ar debesīm un elli!“ Es saku jums, jūs esat labi novērtējuši, tad tagad klausieties uzmanīgi!

Redziet, tagad jūs pazīstat patieso veco Kristu un Viņš ir ar jums un caur jūsu ticību Viņam — arī jūsos! Lūk — jūs kā neprecēts, taču gluži apprecēties cienīgs vīrs esat ienācis tā saucamajā patiesās kristietības namā, kurā mīt un tiek uzturēta precēties gatava meita. Bet jums esmu Es un līdz ar to mūžīgās Dzīvības dārgums. Jūs lūdzat meitas roku. Kā jūs domājat, kāda būs atbilde uz jūsu jautājumu? Redziet, Es izrunāšu jums to pa burtiem:

„Labais draugs, no tavas puses ir pavisam jauki un slavējami, ka tu, mums labi pazīstams kā godājams un cienīts cilvēks, esi uzlūkojis ar savām cieņas pilnajām acīm mūsu meitu, bet, kā pieredzējis cilvēks, tu, protams, zini, ka mūsdienās, lai dabūtu sievu, vai nu pašam ir jābūt kaut kam, vai arī ir vajadzīgs īpašums. Tu, kā zināms, neesi nekas un tev nepieder arī mūsu atziņa; bet no tavām citādi visnotaļ cienījamajām īpašībām vien mūsu dienās tev nav absolūti itin nekā, ko piedāvāt. Tādēļ, kā racionāls cilvēks, tu, cerams, sapratīsi, ka mēs nevaram nodot savu bērnu tādos apstākļos. Iespējams, ka mūsu meitai šodien vai rīt būs brīnišķīga iespēja atkal izvēlēties kādu, kas vienā vai otrā veidā spēs palīdzēt un atbalstīt viņu dzīvē. Tomēr mēs esam tev ļoti pateicīgi un vienmēr mums būs ļoti patīkami, ja tu mūs gribēsi apciemot kā draugs, tikai — noteikti ne ar pašreizējo nolūku, jo tad visā nopietnībā mums būtu jālūdz tev izvairīties no mūsu nama apmeklēšanas“.

Te jums ir burtiska atbilde, bet jūs Man joprojām vaicājat, kāds Strausam ir sakars ar vēlmi pēc sievietēm. Vai jūs neredzat — kur ir Kristus, tur nav naudas un kur ir nauda, tur nav Kristus. Un Strauss taču noliedz Kristu, un tādēļ viņš ir par zeltu. Tādēļ — kad jums ir Strausi vai zelts, jums būs arī kāre pēc sievietēm, taču bez Strausa jūs allaž saņemsiet tādu pašu atbildi.

Vēlme pēc sievietēm tādēļ ir uzlūkojama no diviem aspektiem: 1) mūsdienās ar visretākajiem izņēmumiem vīri neskatās uz sievietēm, kas nav līdzīgas tiem vai nu pasaules cieņas un izdevīga stāvokļa vai veiksmes ziņā, vai 2) sievietēm sevī nav mīlestības, ja neskaita Strausveidīgo, t.i. — uz zeltu. Patiesībā kristietībai vajadzētu būt visiekšējākajai brālībai, taču cik taisnu un cik labu to ir aprakstījis Strauss, jūs viegli varat atklāt, ja salīdzināt patieso veco Kristu ar mūsdienu Naudas-Kristu, kas kopā ar Strausa Ne-Kristu arī ir visreālākais, visiekšējākais personificētais Antikrists. Es domāju, ka Man nav vairs vajadzības parādīt jums to vēl skaidrāk, un tādēļ — esiet mierā ar šo. Āmen.

* * *